

МЖЖ И ЖЕНА.

Приказка, илюстрирана от Райко Алексиев.

Един мжж и една жена много често се препирали, кой повече от двамата работи. Дойде си вечер мжжът от кжра, развие навои, припече ги на огня, седне в кжта и почне:

— Мжжкото тегло никжде го няма. Цял ден се блжскай из полето, ори земята, копай, тичай по воловете. А слжнцето пече, та дори прегаря. Устата ти се пукат от жажда. Харно е да се седи дома на сянка!

— Ехе, и това ми било тегло! — захване пжк жената. — Та тжкмо в кжщи е теглото я. От сутрин до вечер все на крака — ту из двора, ту в плевника, ту в кжщи. Това свжрши, онова натжкми — няма свжршило...

Всяка вечер се препирали така. Най-после мжжа рекжл на жената:

— Защо да се препираме напразно? Я да променим работата си. Ти започни да вжршиш моята, аз — твоята.

Речено, сторено. На сутринта станали ранко и всеки се заловил за работа. Мжжът останал да шета в кжщи, а жената се отправила на оран в полето.

— Хем добре гледай! — рекла на излизане жената, — всичко да свжршиш. Изкарай кравите в чердата, нахрани пилците, пригответи обед, опечи хляба и избий маслото...

Мжжа влязжл в кжщи, опасал шарена престилка, запретнал ржкави и се заловил за работа. Най-напред рекжл да накладе огня. Палил го оттук, мушил го оттам, задавял се от дима и все не могжл да го разпали хубаво. В това време говедаря минал и заминал. Сетил се мжжа за кравите, оставил огня недоразпалин и хукнал да догонва говедаря. Едвам успял да го стигне. Вжрнал се пак в кжщи. Докато изкарвал кравите, огня тжй силно се разгорял, че малко останало да запали кжщата. Надве-натри той го позагасил и излязжл да нахрани пил-

